

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยุโป

เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๕

เทศบาลตำบลยุโป

อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ประกาศเทศบาลตำบลยุโป
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยุโป
เรื่อง การติดบ่อน้ำมันบ่อน้ำเสียในอาคารพ.ศ.๒๕๖๕

ด้วยเทศบาลตำบลยุโป อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ได้จัดทำร่างเทศบัญญัติ เรื่องการติดบ่อน้ำมันบ่อน้ำเสียในอาคารพ.ศ.๒๕๖๕ ซึ่งสภาเทศบาลตำบลยุโป ได้มีมติเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ ในการประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา ได้มีความเห็นชอบแล้วตามหนังสือจังหวัดยะลาที่ ยล ๐๐๒๓.๓/๕๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๕๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยุโป เรื่องการติดบ่อน้ำมันบ่อน้ำเสียในอาคารพ.ศ.๒๕๖๕ ของเทศบาลตำบลยุโป โดยมีผลบังคับใช้ นับแต่วันประกาศไว้โดยเปิดเผยแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๖๕

(นายนิรันดร์ เพชรแท้)

นายกเทศมนตรีตำบลยุโป

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยุโป
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๕

หลักการ

โดยเป็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยุโป ว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียในอาคาร เพื่อใช้เป็นกฎ กติกา ในการควบคุมจำกัดดูแลการติดตั้งบ่อดักไขมันและระบบน้ำเสียในอาคารที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลยุโป เพื่อเป็นการปกป้องรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมและเป็นการช่วยลดปริมาณน้ำเสีย ตลอดจนเป็นการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้น

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๘๐ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ต้องก่อสร้างติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่กำหนด ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร ราชการส่วนท้องถิ่นจึงมีอำนาจในการออกข้อกำหนดท้องถิ่นเพื่อใช้ในการควบคุมเพื่อให้การจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในอาคารและครัวเรือนเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นทางและเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาคุณภาพของน้ำ

ดังนั้น เพื่อเป็นการปรับปรุงข้อกำหนดของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงสภาพท้องถิ่น สุขอนามัยของประชาชนและการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมสภาวะปัจจุบัน

เทศบาลตำบลยุโป จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ และ มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ เห็นควรให้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๐ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลยุโป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลอุบล
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๕

.....

โดยเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลอุบล เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ เทศบาลตำบลอุบล โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลอุบล และผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลอุบล เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลอุบล

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ กฎระเบียบหรือคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาคาร สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกจับพวกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำซึ่งผ่านการใช้แล้ว

“การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การผันน้ำ การปล่อย การเทน้ำ การสาดน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

“แหล่งระบายน้ำ” หมายความว่า ทางหรือท่อระบายน้ำ ลำราง คลอง คู คลอง แม่น้ำ ทะเล แหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่เป็นของเอกชน ซึ่งมีทางเชื่อมต่อหรือสามารถไหลไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลอุบล

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ และยังไม่มีกฎหมายใดกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการกำจัดน้ำมันและไขมันสำหรับอาคารประเภทนั้น

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือครอบครองอาคารตามข้อ ๕ ติดตั้งบ่อดักไขมันตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้นให้เสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย และหากอาคารใดอยู่ระหว่างการปลูกสร้างใหม่ในวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ก็ให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันตามเทศบัญญัตินี้เช่นเดียว

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองตามข้อ ๕ เก็บ ขน น้ำมันหรือไขมันในบ่อดักไขมันไปกำจัด และซ่อมแซมบำรุงรักษาบ่อดักไขมันให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ตามปกติ

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตาม เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลบุไป รักษาการตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.๒๕๖๕

(นายนิรันดร์ เพชรแท้)

นายกเทศมนตรีตำบลบุไป

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายภิรมย์ นิลทยา)

ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

การรวบรวมน้ำเสีย

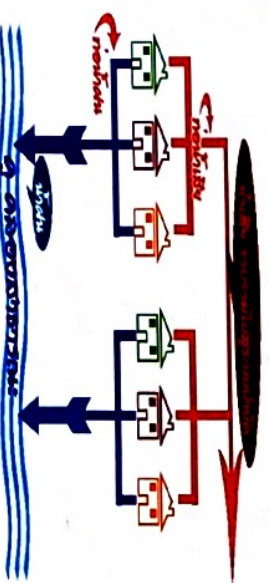
ระบบรวบรวมน้ำเสีย หรือระบบระบายน้ำ หมายถึง การนำน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดหลายๆ แห่งไป รวมกันยังสถานที่ที่จะบำบัด โดยผ่านท่อระบายน้ำ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ

1. ระบบท่อร่วม (Combined System)

เป็นระบบที่ใช้ท่อระบายน้ำฝนและน้ำเสียร่วมกัน โดยจะต้องสร้างท่อตกน้ำเสีย (Interceptor) เป็น ระยะๆ เพื่อรวบรวมน้ำเสียให้ไหลไปตามท่อรวมไป ยังบ่อบำบัดน้ำเสีย ส่วนสัณเภาจะถูกล่อยลงสู่แหล่ง น้ำสาธารณะ

2. ระบบท่อแยก (Separated System) เป็น

ระบบที่แยกท่อระบายน้ำเสียออกจากท่อระบาย น้ำฝน

น้ำเสียที่รวมกันแล้ว มีไปให้ระบบบำบัดน้ำเสีย...!!!

ข้อดีของการใช้น้ำทิ้ง

1. เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ น้ำทิ้งจากระบบบำบัดมาใช้ในการเกิดประโยชน์สูงสุด
2. สารอาหารในน้ำ น้ำทิ้งจากระบบบำบัด จะมีไนโตรเจนและฟอสฟอรัส ซึ่งเป็นธาตุอาหาร จำเป็นของพืชการใช้น้ำทิ้งในการเพาะปลูกจะช่วยลดปริมาณการใช้สารเคมีและปุ๋ยได้

3. ความสม่ำเสมอของปริมาณน้ำ เนื่องจากประชาชนมีการใช้น้ำและก่อให้เกิดน้ำทิ้ง น้ำเสียทุกวัน การนำน้ำทิ้งมาใช้ประโยชน์ จะช่วยลดการขาดน้ำในชุมชนได้

การจัดการน้ำเสีย

ในชุมชน

โดย

กองช่าง

เทศบาลตำบลยูโป

อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

โทร . 073-270084

คู่มือ

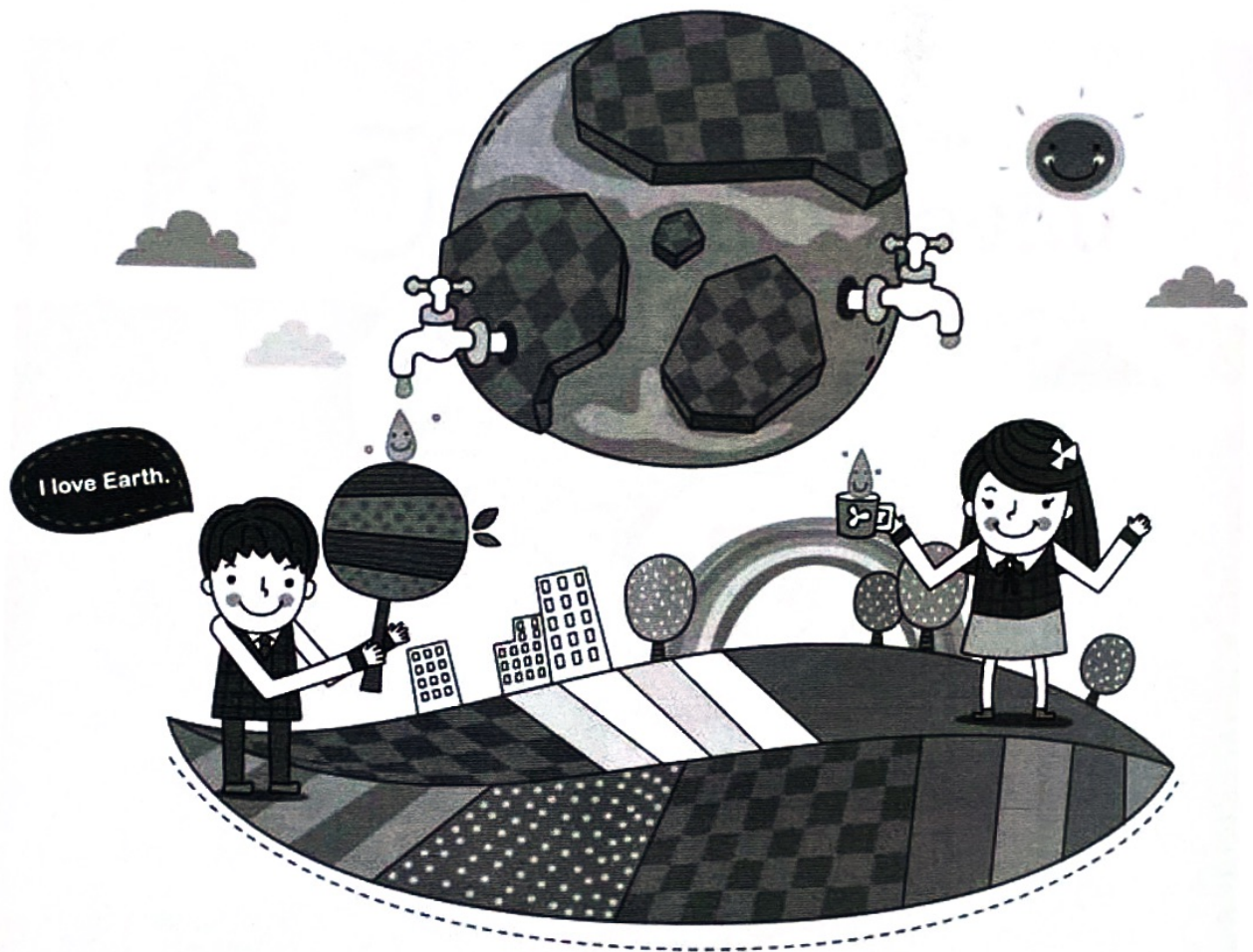
การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชน

เทศบาลตำบลลุมพินี

อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในชุมชน

การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ

น้ำในโลกของเราร้อยละ 97.41 เป็นน้ำทะเล มีเพียงร้อยละ 2.59 เท่านั้นที่เป็นน้ำจืด ซึ่งแบ่งเป็นน้ำแข็งบนขั้วโลกร้อยละ 1.984 น้ำใต้ดินร้อยละ 0.592 และน้ำผิวดินร้อยละ 0.014 โดยน้ำผิวดินนี้แบ่งออกเป็นน้ำในทะเลสาบร้อยละ 0.007 น้ำที่อยู่ในช่องว่างระหว่างเม็ดดินร้อยละ 0.005 น้ำในแม่น้ำ น้ำในสิ่งมีชีวิตและไอน้ำในบรรยากาศ อย่างละร้อยละ 0.001 เท่านั้น ดังนั้นจะเห็นว่าปริมาณน้ำจืดที่มนุษย์สามารถนำมาใช้เพื่อยังชีพนั้นมีน้อยมาก การอนุรักษ์ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพโดยเฉพาะแหล่งน้ำจืด ทั้งแหล่งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินจึงมีความสำคัญยิ่ง หลายปีที่ผ่านมา มีการสร้างเขื่อนและระบบชลประทานมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมพอสมควร ดังนั้นเราควรใช้น้ำอย่างคุ้มค่า มนุษย์ก่อเกิดมลพิษทางน้ำจากสามกิจกรรมหลัก ได้แก่ การเกษตร อุตสาหกรรม และการใช้ชีวิตในชุมชนหรือครัวเรือน โดยแบ่งเป็นมลพิษทางน้ำที่รู้แหล่งกำเนิด (Point

source) และมลพิษทางน้ำที่ไม่รู้แหล่งกำเนิด (Non-point source)
หลักการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

4 วิธี การจัดการน้ำอุปโภคบริโภค ในชุมชนท้องถิ่น

- 1 การกักเก็บน้ำฝน**
ใช้อ่างเก็บน้ำหรือภาชนะอื่นๆ
กักเก็บน้ำฝนเพื่อให้มีน้ำใช้ทั้งชุมชน
- 2 ปลุก 'พืชใช้น้ำน้อย' หลังฤดูทำนา**
ลดความเสี่ยง เสริมรายได้เกษตรกร
เช่น พืชตระกูลถั่ว มะละกอ ฟักทอง
ฟักเขียว ถั่วบึงกร มะพร้าว มันสำปะหลัง
- 3 บริหารจัดการแหล่งน้ำในชุมชน**
ขุดลอกขยายคลองธรรมชาติเดิม
ดักน้ำหลากไว้ส่งตามแนวคลอง
กักเก็บไว้ตามแก้มลิง เพื่อใช้ยามหน้าแล้ง
- 4 ปลุกฝังการใช้น้ำอย่างคุ้มค่า**
สร้างจิตสำนึกร่วมกับการปฏิบัติเป็นกิจวัตร
ช่วยให้การประหยัดน้ำในชุมชนเป็นรูปธรรม

โครงการบริหารจัดการน้ำโดยชุมชนอย่างยั่งยืน อบต.อิเซ จ.ศรีสะเกษ
เครือข่ายร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นน่าอยู่พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักสนับสนุนสุขภาวะชุมชน

สสส
สำนักงานสนับสนุนสุขภาพ
สำนักงานสนับสนุนสุขภาพ

วิธีการที่สามารถนำมาใช้เพื่ออนุรักษ์น้ำให้ดำรงอยู่ต่อไปในระยะยาวและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุดซึ่งมีวิธีการทำได้ดังนี้

1. การปลูกป่า ในวิธีการนี้จะทำให้น้ำอย่างพื้นที่บนภูเขา ชันใต้ดิน หรือ ให้น้ำต้นไม้เป็นที่กักเก็บน้ำ
อย่างเช่นน้ำตก สามารถปล่อยน้ำออกได้ออกมาอย่างต่อเนื่อง หรือ
น้ำบาดาลที่ความชุ่มชื้นของพื้นที่ต่าง สร้างเป็นธารน้ำบาดาล
2. การพัฒนาแหล่งทรัพยากรทางน้ำ ได้แก่ ปัจจุบันแหล่งน้ำธรรมชาติมีความเสื่อมโทรมเป็นอย่างมาก
ต้นเขื่อนขึ้นตามกาลเวลา ทำให้พื้นที่ในการกักเก็บน้ำลดน้อยลงไปในปัจจุบัน

จึงมีความจำเป็นที่ต้องขุดลอกพื้นที่ทางน้ำต่างๆ อันได้แก่ แม่น้ำ คลอง หรือ แหล่งน้ำต่างๆ ให้กว้างและมีความใกล้เคียงกับพื้นที่เดิม และ คงสภาพภาวะแวดล้อมให้เป็นไปอย่างเดิม

3. ประหยัดน้ำไว้ใช้ในยามจำเป็น

วิธีการนี้เป็นการประหยัดน้ำเพื่อนำไว้ใช้ในระยะเวลาเนื่องจากคุณภาพของน้ำ มีความจำเป็นต่อการใช้งาน อย่างเช่น การดื่มกิน หรือ การเกษตร วิธีการในเบื้องต้นที่สามารถทำได้

คือ การขุดบ่อน้ำเพื่อไว้ใช้สำหรับการทำสระน้ำหรือบ่อน้ำ และ

ยังเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการใช้น้ำประปาอีกด้วย

รวมไปถึงปริมาณน้ำเสียและป้องกันการขาดแคลนน้ำ

4. ป้องกันมลพิษที่จะเกิดขึ้นของน้ำ ปัญหาส่วนใหญ่ของส่วนนี้ คือ ส่วนของการทำอุตสาหกรรม

เพื่อการป้องกันที่ดีโรงงานอุตสาหกรรมต้องทำตามกฎหมายพระราชบัญญัติ

5. นำน้ำที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ อย่างเช่น น้ำล้างจานสามารถนำมาใช้รดต้นไม้ได้

การใช้น้ำอย่างประหยัด

วิธีประหยัดน้ำ รับวิกฤตภัยแล้งไม่ยากอย่างที่คิด แค่เปลี่ยนพฤติกรรมประจำวันที่เราคุ้นชินสักหน่อย

ลดการใช้น้ำอย่างฟุ่มเฟือยลงสักนิด ก็ช่วยได้ เอ้า ! ไม่เชื่อก็ลองอ่านดู

ช่วงนี้ภัยแล้งวิกฤตหนัก “น้ำ”

เลยกลายเป็นของหายากที่หลายพื้นที่ขาดแคลนถึงขนาดไม่สามารถสูบน้ำมาผลิตน้ำประปาได้

ทำเอาคนเดือดร้อนกันถ้วนหน้า

นี่ก็เป็นสัญญาณเตือนให้เราหยุดพฤติกรรมการใช้น้ำอย่างฟุ่มเฟือยที่ทำกันมานานตามความเคยชินเสียที

แล้วหันมาใช้น้ำประปากันอย่างรู้คุณค่าให้มากขึ้นดีกว่า

SAVE WATER

1

รวบรวมผ้า
ให้มากพอ
ต่อการซักแต่ละครั้ง

2

อาบน้ำ

ใช้ฝักบัวแทนอ่างอาบน้ำ
ยิ่งรูเล็กยิ่งประหยัด

อย่าเปิดน้ำทิ้ง

โดยเปล่าประโยชน์
ใช้เท่าที่จำเป็นแล้วปิดให้สนิท

3

4

ใช้น้ำอย่างประหยัด
อย่าเปิดน้ำแรงเกินจำเป็น

5

หมั่นตรวจสอบ
และซ่อมบำรุง
รอยรั่วของน้ำให้เรียบร้อย

1. การกักเก็บน้ำฝน

การใช้อ่างเก็บน้ำหรือภาชนะอื่นๆ กักเก็บน้ำฝน ทำให้มีน้ำใช้ทั้งชุมชน
ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องแปลกใหม่อะไรสำหรับคนไทย เรารู้จักการกักเก็บน้ำฝนเพื่อไว้ใช้มาตั้งแต่อดีต
ที่สามารถนำมาใช้ในการทำการเกษตร หรืออื่นๆ แต่หากมีการนำมาใช้อาบ ต้ม หรือใช้ทำอาหาร
จะต้องมีการบำบัดให้ถูกสุขลักษณะก่อน เพื่อไม่ให้มีผลต่อสุขภาพ

2. ปลุก ‘พืชใช้น้ำน้อย’

หลังฤดูทำนาลด ความเสี่ยง เสริมรายได้เกษตรกร เช่น พืชตระกูลถั่ว มะละกอ ฟักทอง ฟักเขียว แก้วมังกร มะพร้าว มันสำปะหลัง เป็นต้น โดยการปลูกพืชใช้น้ำน้อยช่วยลดปริมาณการใช้น้ำได้ค่อนข้างเมื่อเทียบกับข้าว ลดความเสี่ยงจากปัญหาขาดแคลนน้ำและภัยแล้ง

พร้อมลดปัญหาการแย่งชิงน้ำเพื่อการเกษตรด้วยหากปลูกพืชใช้น้ำน้อยสลับกับการปลูกข้าวจะช่วยอนุรักษ์ดิน และน้ำดีกว่าการปลูกข้าวอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังช่วยแก้ปัญหาดินเสื่อมโทรม

ช่วยปรับปรุงบำรุงดินและเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินได้ เช่น

เศษซากพืชตระกูลถั่วจะช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้แกดิน

ช่วยปรับโครงสร้างของดินและลดการใช้ปุ๋ยเคมีในนาข้าวได้

ขณะเดียวกันยังช่วยลดวงจรการระบาดของโรคและแมลงศัตรูข้าว

และรักษาระบบนิเวศในนาข้าวให้สมดุลด้วย

3. บริหารจัดการแหล่งน้ำในชุมชน

การจัดการน้ำตั้งแต่ต้นน้ำ เช่น การขุดลอกขยายคลองธรรมชาติเดิม เพื่อดักน้ำหลากไหลลงทางน้ำไว้

นําน้ำหลากส่งตามแนวคลอง กักเก็บไว้ตามสระน้ำแก้มลิง

หรือบ่อกักเก็บน้ำเพื่อสำรองน้ำในชุมชนทำให้น้ำใช้ยามหน้าแล้ง และช่วงฝนทิ้งช่วง

4. ปลูกฝังการใช้น้ำอย่างคุ้มค่าแก่คนในชุมชน

สร้างจิตสำนึกร่วมกันสู่การปฏิบัติเป็นกิจวัตร ปลูกฝังคุณค่าของน้ำตั้งแต่ระดับในโรงเรียน ไปจนถึงชุมชน ทำให้เกิดวินัยในการใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ช่วยให้การประหยัดน้ำในชุมชนเป็นรูปธรรม

“การไม่มองข้ามปัญหา และร่วมกันแก้ไข พัฒนาจากต้นทุนที่มี จะสามารถต่อยอดพัฒนาไปยังด้านอื่นๆ ได้ เปรียบเสมือนต้นไม้ที่แตกกิ่งก้านเพื่อเติบโต ปัญหาเรื่องน้ำ

เป็นหนึ่งในปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน ปลูกฝังคุณค่าของน้ำ เมื่อมีการจัดการน้ำที่ดี ผู้บริโภคมีจิตสำนึกร่วมรักษา ปัญหาขาดแคลนน้ำก็จะไม่เกิดขึ้น” นายกสุวรรณ

นอกจากการจัดการน้ำในชุมชน สิ่ง que ทุกคนสามารถร่วมทำไปพร้อมกันได้คือ

การช่วยกันประหยัดน้ำในครัวเรือน

ดังนั้น เรามาดู 10 วิธี ใช้น้ำที่บ้านอย่างคุ้มค่ากันเถอะ

1. อาบน้ำ : ฝักบัวสลับเปลี่ยนน้ำน้อยสุด ใช้น้ำเพียง 30 ลิตร ควรปิดฝักบัวขณะถูสบู่

2. โกนหนวด : ใช้กระดาษเช็ดก่อนใช้น้ำล้างอีกครั้ง

3. แปร่งฟัน : แปร่งฟัน บ้วนปากโดยใช้แก้ว แทนการปล่อยน้ำไหลจากก๊อก
4. การใช้ชักโครก : ใช้ถุงบรรจุน้ำใส่ในโถน้ำ ติดตั้งโถปัสสาวะกับโถส้วมแยกกัน
5. ชักผ้า : ไม่เปิดน้ำทิ้งไว้ขณะชัก รวบรวมผ้าให้มากพอต่อการซักแต่ละครั้ง
6. ล้างภาชนะ : ใช้กระดาษเช็ดคราบสกปรกออกก่อน และล้างพร้อมกัน
7. ล้างผักผลไม้ : ใช้ภาชนะรองน้ำเท่าที่จำเป็น ล้างเสร็จโปรดดับน้ำได้ด้วย
8. เช็ดพื้น : ใช้ภาชนะรองน้ำ ชักล้างอุปกรณ์ในภาชนะก่อนเช็ดถู
9. รดน้ำต้นไม้ : ใช้ฝักบัว หรือสปริงเกอร์ แทนสายยาง และใช้น้ำที่เหลือจากกิจกรรมอื่นรดต้นไม้
10. ล้างรถ : ใช้อุปกรณ์ชุบน้ำในภาชนะ เช็ดรถแทนสายยางฉีดน้ำโดยตรง

วิธีการที่เราจะประหยัดน้ำ และทำให้มีน้ำใช้ได้นานขึ้น อาจเป็นวิธีที่หลายคนทราบอยู่แล้ว

แต่ก็ยังเป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน

รวมถึงภาคประชาสังคมต้องร่วมมือกันผลักดันให้เกิดการลงมือทำได้จริงอย่างต่อเนื่อง

เพราะ “น้ำ” เป็นสิ่งมีค่า มาสร้างจิตสำนึกร่วมกัน ปลุกฝังคุณค่าน้ำในชุมชน เริ่มต้นที่ตัวเรา

สู่การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

การจัดการน้ำเสียในชุมชน

น้ำเสียจากชุมชน หมายถึงน้ำเสียที่ปล่อยจากอาคารบ้านเรือน และกิจกรรมในชุมชน เช่นโรงแรม ตลาด และสถานบริการต่างๆ ในกรณีที่ชุมชนไม่มีท่อระบายน้ำโสโครกจะไหลลงสู่แหล่งรองรับต่างๆ เช่น ที่ลุ่ม พังนา แม่น้ำ ก่อให้เกิดการปนเปื้อนแหล่งน้ำผิวดิน การทิ้งขยะมูลฝอยลงในแม่น้ำจะขัดขวางการไหลของน้ำ ทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมลงหรือซึมลงไปในบ่อน้ำใต้ดินและน้ำเสียที่ขังอยู่ที่ลุ่มจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง

น้ำเสียคืออะไร

น้ำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งจากบ้านเรือนที่อยู่อาศัย
สถานประกอบการ โรงงาน ร้านค้า ร้านอาหาร
น้ำที่ผ่านการใช้แล้วปนเปื้อนไปด้วยสิ่งสกปรก
อาจมีทั้งสารเคมี สารพิษ สิ่งปฏิกูลเจือปน
กลายเป็นน้ำเสีย มีสีดำคล้ำ และส่งกลิ่นเหม็น

สบู่, สารซักฟอก
จากการซักล้าง
ทำความสะอาด

เศษอาหาร,
เศษผักผลไม้
จากการประกอบ
อาหาร

สารเคมี, โลหะ
หนัก และสาร
พิษจากการทำ
อุตสาหกรรม

เศษดิน กรวด
ทราย เศษใบไม้
กิ่งไม้ จากการ
ชำระล้างหน้าดิน

น้ำมัน, ไขมัน
จากการประกอบ
อาหารและล้าง
เครื่องจักร

เชื้อโรค จาก
การขับถ่าย
สิ่งปฏิกูลจาก
คนและสัตว์

น้ำเสียมาจากไหน

1. น้ำเสียที่มีแหล่งกำเนิด
แน่นอน (Point Source)
เช่น แหล่งชุมชน โรงงาน
อุตสาหกรรม

2. น้ำเสียที่มีแหล่งกำเนิดไม่
ชัดเจน (Non-Point Source) เช่น
น้ำเสียจากเกษตรกรรม และ
จากการชำระล้างผิวดิน ชะ
ล้างสิ่งปฏิกูล และสิ่งโสโครกต่างๆ

www.bltbangkok.com

ลดใช้น้ำ เพื่อลดปริมาณน้ำเสีย

- แปรงฟัน ควรใช้ภาชนะรองน้ำก่อนแปรง ไม่เปิดก๊อกน้ำ
ทิ้งไว้ เพราะทำให้สูญเสียปริมาณน้ำ 9 ลิตร/นาที
- โถชักโครบ ใช้กระดาษเช็ดครีมนกก่อน
และใช้ภาชนะรองน้ำที่จะใช้ชักโครบ
ซึ่งจะใช้น้ำประมาณครึ่งลิตรเท่านั้น
- อาบน้ำ ใช้ฝักบัว เพราะจะใช้น้ำครั้งละ 30 ลิตร/คน
แต่การใช้อ่างอาบน้ำจะใช้น้ำมากถึง 110 ลิตร/คน
- ขับถ่าย ใช้ทิชชูสะอาดแยกกับชักโครบ การกด
ชักโครบใช้น้ำมากถึง 9-13.5 ลิตร/ครั้ง
- ล้างถ้วยชาม ควรใช้อ่างหรือกะละมัง
ซึ่งจะใช้น้ำเพียงประมาณ 25 ลิตร

- ซักผ้า ควรรวบรวมผ้าไว้ให้ได้จำนวนมาก
หากซักด้วยมือจะใช้น้ำประมาณ 40 ลิตร
แต่การซักด้วยเครื่องจะใช้น้ำประมาณ 130 ลิตร
- รดน้ำต้นไม้ ไม่ควรใช้สายยาง แต่ควรใช้
กระป๋องหรือฝักบัวค่อยๆ รดทีละต้น
- ล้างรถ ควรนำน้ำใส่ถังแล้วใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดถู
ซึ่งจะใช้น้ำประมาณ 2 ถึงเท่านั้น
- กู้พื้น ควรใช้ภาชนะรองน้ำและอุปกรณ์ขัด เช็ด ถู
แทนการฉีดล้าง
- ตรวจสอบท่อน้ำ ภายในบ้านเป็นประจำ
ป้องกันการเกิดน้ำรั่วไหล

ที่มา: สำนักการระบายน้ำ กรุงเทพมหานคร

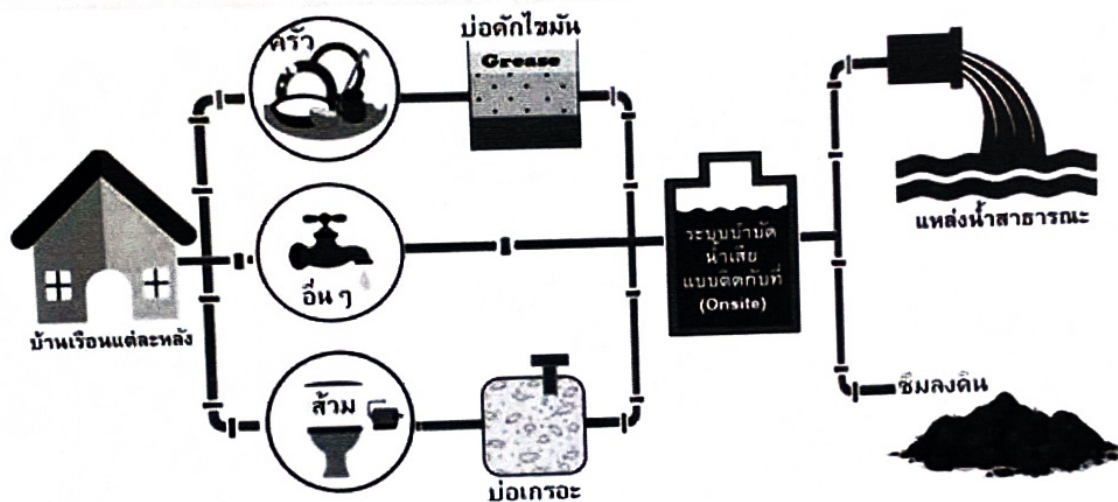
www.bltbangkok.com

แนวทางการจัดการน้ำเสียจากบ้านเรือน

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ

โดยบ้านเรือนแต่ละหลังควรมีการบำบัดน้ำเสียขั้นต้นด้วยบ่อดักไขมันและบ่อเกรอะ แล้วตามด้วยระบบบำบัดน้ำเสียแบบคิดกับที่ หรือระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็ก เพื่อให้น้ำทิ้งมีคุณภาพดีขึ้นก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือซึมลงดิน

แนวทางที่ 2 ชุมชนใช้ระบบบำบัดน้ำเสียรวมแบบกลุ่มอาคาร (Cluster) โดยบ้านเรือนหลายๆ หลัง รวมเป็นกลุ่มชุมชนอาคารมีการบำบัดน้ำเสียขั้นต้นด้วยบ่อดักไขมันและบ่อเกรอะ แล้วส่งน้ำเสียเข้าระบบรวบรวมน้ำเสียไปบำบัดที่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมแบบกลุ่มอาคาร (Cluster) ก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

